

nih materinih oči? Da ga naj roke materine pahnejo od sebe, veleč mu:
 »Nič več nisi moj, Urbanček! Le pojdi k Hudoroviču!«

Ne! Ne ! Ne! Tega Urbanček noče! Ne more! Ne sme! Preden se približa materi, se hoče ves umiti v potoku za vasjo, se hoče očediti — potem pa — ej, juh, jujuh! Naravnost v materin objem: z belimi, čistimi rokami v sladko zavetje — v materine roke!

Murnu.

Črni muren, pridi vun,
 vun na božje solnce!
 Boš oral in nam sejal,
 da bo kaj za v lonce!

Čakaj, čakaj, ti lenuh,
 z bilko te zbudimo!
 Vun na solnce, ti črnuh,
 nič ti ne storimo!

Ves zelen je breg in gaj,
 pa ne greš iz luknje;
 kaj te sram je ali kaj
 tvoje črne suknje?

S tabo poigramo se,
 videl boš, prav resno;
 potlej pa spustimo te
 v luknjo tvojo tesno!

Mi pa gremo v solnca žar
 na zelene trate:
 Črni muren, samotar —
 kdo se meni zate!

I. E.